

Sygn. akt III AUa 316/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Krystyna Smaga
Sędziowie:	SA Barbara Hejwowska SA Elżbieta Czaja(spr.)
Protokolant: Anna Szymanek-Leziak	

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2014 r. w Lublinie

sprawy M. Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach

z dnia 17 stycznia 2014 r. sygn. akt IV U 1088/12

zmienia częściowo zaskarżony wyrok i ustala wysokość emerytury na kwotę (...) ((...)) złotych.

Sygn. akt III AUa 316/14

UZASADNIENIE

Decyzją z 30 października 2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., przeliczył M. Z. poczynając od 1 lipca 2012r. emeryturę przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 64,28%, a wysokość świadczenia do wypłaty 930,61 złotych.

Odwołanie od decyzji złożył ubezpieczony wnosząc o jej zmianę poprzez ponowne ustalenie wysokości emerytury przy uwzględnieniu wynagrodzenia faktycznie uzyskiwanego w latach 1965-1978 z tytułu zatrudnienia w kopalni (...). W ocenie ubezpieczonego - skoro przedstawił dowody, że w tych miesiącach uzyskiwał określone wynagrodzenie, to należy przyjąć, że w kolejnych miesiącach uzyskiwał podobne wynagrodzenie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że ustalając wysokość emerytury ubezpieczonego przyjął wynagrodzenie z tytułu zatrudnienia w Kopalni (...) w B. na podstawie kart zarobkowych za lata 1976, 1977 i 1978. Za pozostały zaś okres, za który ubezpieczony nie przedstawił dokumentów potwierdzających wysokość osiągniętego wynagrodzenia, przyjął kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę.

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2014 roku Sąd Okręgowy w Siedlcach zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że od 1 lipca 2012 roku emerytura M. Z. wynosi (...) zł.

Sąd ustalił, co następuje:

Decyzją z 23 marca 2006 roku organ rentowy przyznał ubezpieczonemu emeryturę poczynając od 1 lutego 2006 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 kolejnych lat kalendarzowych, tj. z lat 1996-2005, a w rzeczywistości z lat 2000-2005, gdyż w okresie poprzedzającym – od 1981 r. do 2000 r. ubezpieczony pracował we własnym gospodarstwie rolnym i podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników, a obliczony na tej podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 23,86%.

W dniu 17 kwietnia 2009r. ubezpieczony wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia za okres wykonywania zatrudnienia w ramach stosunku pracy, za który nie jest możliwe przedłożenie dokumentów potwierdzających wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne. Decyzją z 7 maja 2009r. organ rentowy przeliczył emeryturę ubezpieczonego poczynając od 1 kwietnia 2009r. do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjmując podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, a ustalony na tej podstawie wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia wyniósł 56,00%. Wśród przyjętych do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lat ubezpieczenia znalazły się lata 1966-1980, w których ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu w Kopalni (...) w B..

W dniu 27 lipca 2012r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego o ponowne przeliczenie emerytury w związku z odnalezieniem nowych dokumentów, tj. pasków wypłat z lat 1976-1979, które obrazują jego dochody w czasie zatrudnienia w górnictwie.

Zaskarżoną decyzją z 30 października 2012 r. organ rentowy przeliczył ubezpieczonemu poczynając od 1 lipca 2012 r. emeryturę przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, w tym z lat pracy górniczej w okresie 1966-1980. Obliczony w ten sposób wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 64,28%.

Biegły z zakresu księgowości A. D. w opinii ustalił wysokość wynagrodzenia uzyskiwanego przez ubezpieczonego w trakcie pracy w Kopalni (...) w B. w kolejnych latach zatrudnienia poczynając od roku 1965 r., a kończąc na roku 1978. Obliczone przez biegłego wynagrodzenie jest wynagrodzeniem najniższym, jakie w tym okresie ubezpieczony mógł osiągnąć. Uwzględnia ono stałe składniki wynagrodzenia ubezpieczonego, tj. wynagrodzenie zasadnicze, dodatek za pracę w warunkach szkodliwych oraz deputat węglowy. Z uwagi na brak danych, wyliczenia biegłej nie uwzględniają premii, zapłaty za pracę w godzinach nadliczbowych, dodatków za pracę w niedzielę i innych, które mógł otrzymywać ubezpieczony. Obliczone przez biegłą wynagrodzenie ubezpieczonego w latach 1966-1978 jest znacznie wyższe od podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne za te same lata przyjętej przez organ rentowy do ustalenia podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego w rozpoznaniu jego wniosku z 27 lipca 2012r. o przeliczenie świadczenia.

Przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia ubezpieczonego podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, w tym z lat pracy górniczej - 1966-1980 przy uwzględnieniu w tym zakresie wynagrodzenia ustalonego przez biegłą księgową, wskaźnik wysokości podstawy

wymiaru emerytury wynosi 108,40%, a wysokość świadczenia poczynając od 1 lipca 2012 r., tj. od daty zgłoszenia wniosku o przeliczenie wynosi 1 426,79 złotych brutto.

Sąd uznał, że odwołanie M. Z. jest uzasadnione.

Zgodnie z art.111 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury albo o ponowne ustalenie emerytury,
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Odnosząc powyższe uregulowanie do okoliczności sprawy Sąd uznał, że decyzja organu rentowego z 30 października 2012 r. winna być zmieniona. Z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu wynika bowiem, że dokonując obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia organ rentowy przyjął w odniesieniu do większości okresu pracy ubezpieczonego w górnictwie kwoty minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązujące w tym okresie. Tymczasem zgromadzone w sprawie dowody pozwoliły biegłemu księgowemu, a w konsekwencji również Sądowi na ustalenie, że faktycznie osiągnięte przez ubezpieczonego wynagrodzenie było znacznie wyższe. To zaś pozwoliło na ustalenie, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury ubezpieczonego ustalony z 20 lat kalendarzowych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu wynosi nie 64,28% (jak przyjął organ rentowy w zaskarżonej decyzji), ale 108,40%. Sąd podzielił ustalenia opinii, która wydana została przez osobę posiadającą wiadomości specjalne, jest spójna, logiczna i należyte uzasadniona. W tych okolicznościach zachodziła podstawa do przeliczenia emerytury ubezpieczonego, której wysokość przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru w wysokości 108,40% wynosi poczynając od 1 lipca 2012 r., tj. od miesiąca, w którym ubezpieczony zgłosił wniosek o przeliczenie 1 426,79 złotych brutto - art.133 ust.1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności i ustalenia Sąd na podstawie art.477.14§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

Od tego wyroku apelację złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w S. zarzucając :

- naruszenie przepisów prawa materialnego przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 111 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr153,poz. 1227 ze zm. 43),

- błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu , że wysokość świadczenia M. Z. od dnia 1 lipca 2012 roku wynosi (...) zł

Podnosząc powyższe wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i ustalenie, że wysokość emerytury M. Z. od dnia 1 lipca 2012 roku wynosi(...) zł.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest zasadna .

Organ rentowy nie kwestionował stanowiska Sądu, że na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów istnieje podstawa do przeliczenia emerytury ubezpieczonego od 1 lipca 2012 przy uwzględnieniu składnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 108,40 % a ustalonego z 20 lat kalendarzowych. Skarżący nie zgodził się jedynie z ustaleniem, że wysokość świadczenia przy uwzględnieniu powyższego wskaźnika wynosi (...)zł już na dzień 1 lipca 2012 r.

Jak wynika z pisma procesowego z dnia 19 grudnia 2013 roku Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (niekwestionowanego) - wysokość świadczenia wyliczona w oparciu o wynagrodzenie przyjęte przez biegłą sądową wyniosło by w tej dacie 1426, 79 zł. Powyższe oznacza, że przy wskazaniu wysokości świadczenia ubezpieczonego została uwzględniona również waloryzacja świadczenia dokonana na podstawie art. 88 ustawy z 17 grudnia 1998 o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr153, poz. 1227 ze zm. 43). Tak więc na dzień 1 lipca 2012 roku wysokość emerytury M. Z. nie mogła uwzględniać waloryzacji świadczenia dokonanej od 1 marca 2013 roku, a polegającej na pomnożeniu kwoty świadczenia wyliczonego na dzień 28 lutego 2013 roku i wynoszącego (...) zł przez podwyższony wskaźnik waloryzacji świadczenia wynoszący 104,00% zgodnie z komunikatem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 13 lutego 2013 roku w sprawie wskaźnika waloryzacji emerytur i rent w 2013 roku (M.P. 2013 poz. 78). Prawidłowo ustalona wysokość emerytury M. Z. od dnia 1 lipca 2012 roku wynosi (...) zł.

Skarżący powołując się na dołączony wydruk z systemu RENTIER wskazał, że w wyniku pomnożenia kwoty 1371,91 przez w/w wskaźnik waloryzacji świadczenia tj. 104,00% wysokość świadczenia M. Z. wyniosła (...), ale dopiero od 1 marca 2013 roku. Pełnomocnik wnioskodawcy w postępowaniu apelacyjnym nie kwestionował powyższej argumentacji i wyliczeń organu rentowego.

W tym stanie rzeczy zachodzi konieczność zmiany zaskarżonego wyroku poprzez ustalenie wysokości emerytury M. Z. od dnia 1 lipca 2012 roku na kwotę (...) zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.